

Nr 153.

Av herr **Holmberg**, *angående utredning om byggande av väg från Sädvaluspen till Graddis.*

Länsstyrelsen i Norrbottens län har för en tid sedan gjort ytterligare en framställning om att det sedan länge planerade vägbygget från Sädvaluspen till Graddis skulle sättas i gång samt att för detta ändamål skulle anvisas medel utöver de för vägföretag vanligen tillgängliga. Det är som bekant inte första gången denna vägfråga göres till föremål för statsmakternas prövning. Redan 1939 ansåg väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att vägföretaget i fråga borde sättas i gång och begärde medel härför. Det anfördes, att vägen skulle få mycket stor ekonomisk betydelse och bli en viktig förbindelseled mellan Sverige och Norge. Vägen blir nämligen en fortsättning av nuvarande landsvägsförbindelsen väster om Jäkkvik fram till gränsen, där den skulle förbindas med det norska vägnätet vid Saltdalsälven ned till Storfjord.

Chefen för kommunikationsdepartementet ansåg sig då icke kunna bidra till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag och anförde bl. a. att vägbygget, om det skulle utföras, lämpligen borde förläggas till tider av arbetslöshet och uppföras på beredskapsstat. Under kriget har det av förklarliga skäl icke gjorts några anspråk på att vägarbetet skulle utföras, men nu är frågan åter aktuell i högsta grad. Kommunalförvaltningarna i berörda områden äro mycket angelägna om att få arbetet utfört. Det skulle inte bara bidra till att lösa de arbetslöshetsproblem, som man redan nu har kännning av, utan framför allt öppna möjlighet till ny företagsamhet på skilda områden. Det skulle åstadkomma bekväm förbindelse med en isfri hamn samt bland annat möjliggöra exploatering av skogstillgångar, som med nuvarande kommunikationer ligga mycket illa till, och överhuvud taget bli av bestående värde för näringslivet i hela denna bygd.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i samband med sina äskanden för kommande budgetår vidarebefordrat länsstyrelsens och kommunalförvaltningarnas önskemål men anført att ytterligare undersökning torde vara nödvändig. Vi vilja inte heller ifrågasätta behovet av en sådan utredning. Den kostnadsberäkning, som verkställdes före kriget, är säkerligen inte längre användbar, och ändrade förhållanden kunna ha inträtt även i övrigt. Då det

emellertid i årets statsverksproposition icke angives huruvida någon sådan utredning kommer att företagas, föreslår jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om proposition med utredning och förslag för bygandet av väg från Sädvaluspen till Graddis.

Stockholm i januari 1946.

Helmer Holmberg.
